

Ràtzia, mordassa i escombra

Sempre nit i boira, en la ràtzia de la particular 'nit dels llapis' de Rubalcaba: negra nit policíaca i espessa boira judicial que roba temps de vida i destrueix militàncies dels més joves. I que ja no sap ni què diu ni de què acusa ni per què brama 'terrorisme' on solament és capaç de trobar cartells, adhesius i compactes. Gran descoberta. Però cap arma. Cap detonador. Cap explosiu.

Ràtzia és, segons la GEC, 'incursió armada en un territori per a robar o destruir'. Disculpin les molèsties i perdonin les disculpes, però territori de ràtzia és Euskal Herria des de fa deu dies. Dia 25 de novembre a la matinada: 34 joves bascos detinguts per una colla d'encaputxats i 6 joves més que no se sap on paren. Il·localitzats, vés per on!, per resolució de Grande Marlaska, perquè portaven el mòbil apagat i els senyors de la porra no trobaven el senyal del GPS. L'any 1984, també a Euskal Herria: tecnopressió telemàtica i control social cibernètic. Però sempre nit i boira, en la ràtzia de la particular 'nit dels llapis' de Rubalcaba: negra nit policíaca i espessa boira judicial que roba temps de vida i destrueix militàncies dels més joves. I que ja no sap ni què diu ni de què acusa ni per què brama 'terrorisme' on solament és capaç de trobar cartells, adhesius i compactes. Gran descoberta. Però cap arma. Cap detonador. Cap explosiu.

Mordassa és, segons la GEC i en sentit figurat, 'allò que impedeix de parlar, d'expressar-se lliurement'. En sentit cru i gens figurat és l'insòlit judici a Egunkaria que començarà el dia 15 de desembre al cau d'excepció de l'Audiència Nacional espanyola. Sis anys després l'estat que el va tancar no presenta cap càrrec: bona, aquesta, per començar! No han trobat res, ben res, en sis anys i, malgrat això, demanen catorze anys de presó per a Martxelo Otamendi per cortesia estricta de l'acusació popular del foll ku-kux-klan hispànic, aquesta mena de talibans antiterroristes que pul·lulen pels passadissos del TOP demanant que la foguera cremi més, més alt i que arribi fins al darrer heretge. Egunkaria, molt més que mordassa: els van matar i arrabassar i res no va passar. O sí: van dir 'terrorisme' on solament hi havia lletra impresa, anys d'esforç social compartit i un projecte de país afaïçonat per l'èuscar. No hi van trobar pas cap arma. Ni cap detonador. Ni cap explosiu. Escombra, segons la GEC, és l'estri per a netejar el paviment de brossa i pols. 'Els escombrarem a tots del carrer, va dir Jose Maria Aznar l'any 2000. I tots vol dir que no en resti ni un, és clar. 'Xusma' en deia Sarkozy. I Ordenances del Civisme és el nom autòcton que escombrar té a la Barcelona d'aparador, botiga del món, port de creuers i casa sense sostre de 4.000 invisibles i 300.000 pobres. Escombrada general és, tal vegada, que dels 400 gihadistes detinguts a tot l'estat des del 2001 solament un 5% tinguin condemna ferma i pocs per delictes de terrorisme. Si apel·lem a la valentia, punt mitjà entre la covardia i la temeritat, caldria dir-ho amb el nom que toca: l'ombra de l'estat d'excepció i la sospita permanent islamòfoba contra els nostres nous veïns. Molt més que escombra: la negligent, perversa i embogida lògica antiterrorista és una aspiradora nuclear. Tot ho xucla i tot ho malmet. Van dient 'terrorisme' on les troballes són antològiques: detergent Dixan, posem per cas. Fet i fet, en el judici dels 11 del Raval han estat incapaços d'aportar cap prova. I com que les proves no apareixien, el fiscal ha tingut la gran idea magnànima de doblar la sol·licitud de presó i passar de 9 anys a 20. I això que no han trobat armes. Ni detonadors. Ni explosius. Detonen la democràcia, esmicolen les garanties jurídiques i dinamiten l'estat de dret. Això, rai. I podríem prosseguir. Ràtzia, mordassa i escombra és també, ben mirat, que els dotze del patíbul (del patíbul dels dotze del Tribunal Constitucional), duguin la sobirania popular, després del ribot de Guerra, directament a l'escorxador. De pidolar que no s'extralimitin gaire amb la serra elèctrica, uns altres dotze en diuen, curiosament, 'la dignitat de Catalunya'. Poc anem bé, oi? Semblaria que no. A la llum de fets tan negres, foscos i obscurs. Però cal no plegar els braços ni mirar a l'altra banda ni deixar de fer res, que és la pitjor cosa que es pot deixar de fer en aquests casos. Mal dades? Tímid somriure: per contestar la ràtzia contra el jovent basc 20.000 manifestants van aplegar-se dissabte a Bilbao. Somriure esbossat: contra el tancament d'Egunkaria, Berria té avui 24.000 accionistes i 54.000 lectors. I contra el desordre inconstitucional, 163 consultes. Dialèctica concreta que continua dirimint la batalla campal entre llibertat i seguretat, entre estat de dret i dret d'estat i entre paraules fèrtils i silencis densos. Etimologia dissident i gramàtica

exacta quan el diccionari és avui l'arma de reconstrucció en massa més potent. Diu les coses com són: desconstrueix els eufemismes en un tres i no res, ensorra la mentida abans d'enxampar el coix i, a les planes que conté no hi cap impostor. Posem per cas el mot de moda: 'terrorisme'. GEC: 'dominació pel terror'. Que ho demanin als joves de Segi, als directius torturats d'Egunkaria o als nous veïns agafats al Raval com van ser detinguts, a què van ser sotmesos i com van pretendre dominar-los. I si, als jutges salvapàtries de l'Audiència, no els agrada la resposta..., que detinguin el diccionari, desarticulin el llenguatge i empresonin els mots 'ràtzia', 'mordassa' i 'escombra'. Però que no es descuidin de consultar una paraula: 'inquisició'.

4 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.com

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)